

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817897257
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5817897257.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Kyselovej a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. októbra 2018 sťažnosť odsúdeného D. H., proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/10/2017 z 12.7.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného D. H. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Námestovo uznesením, sp.zn. 0T/10/2017 z 12.7.2018 rozhodol podľa § 420 Tr. por., § 419 ods. 1 Tr. por., že odsúdený D. H. sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, č.k. 0T/10/2017-45 zo dňa 23.2.2017, právoplatným dňa 23.2.2017, neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 mesiac a podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák. odsúdeného D. H. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený D. H. v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia, ktorá mu plynula od 23.2.2017 do 23.2.2018 na základe trestného rozkazu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/10/2017 zo dňa 23.2.2017, právoplatným dňa 23.2.2017, nevedol riadny život, nakoľko v priebehu skúšobnej doby dňa 23.11.2017 sa opätovne dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbahu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Za spáchanie tejto ďalšej úmyselnej trestnej činnosti bol D. H. odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/4/2018 zo dňa 27.3.2018, právoplatným dňa 27.3.2018, na úhrnný peňažný trest vo výmere 500 (päťsto) Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vodiča na dobu 5 (päť) rokov a 7 (sedem) mesiacov. Je teda zrejmé, že podmiennečné odsúdenie si u odsúdeného D. H. nespĺnilo svoj účel, nevedlo k jeho prevýchove a náprave, keď odsúdený sa v priebehu skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia dopustil rovnakej úmyselnej trestnej činnosti, pre akú mu plynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia.

Proti tomuto uzneseniu odsúdený D. H. podal sťažnosť písomným podaním zo dňa 12.7.2018, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 13.7.2018. Podanú sťažnosť odsúdený zdôvodnil v rámci písomného podania zo dňa 16.8.2018, doručeného Okresnému súdu Námestovo dňa 16.8.2018, a to nasledovne:

Odôvodnenie napadnutého uznesenia sa na jednej strane javí ako formálne správne, nakoľko počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia sa dopustil trestnej činnosti, pre ktorú bol právoplatne odsúdený. Na strane druhej sa však súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal s inými závažnými a výnimočnými okolnosťami, ktoré pri rozhodovaní nezobral do úvahy, a ktoré nastali po spáchaní skutku a pred rozhodovaním súdu. Takouto výnimočnou okolnosťou je

jeho vážny zdravotný stav, ktorý súdu prvého stupňa preukázal lekárskymi správami, doručenými pred verejným zasadnutím dňa 11.7.2018. V máji 2018 prekonal srdcový infarkt, následne epileptický záchvat, ktorý je pravdepodobne následkom ožarovania tvárovej časti hlavy v rámci onkologickej liečby, ktorú podstúpil a momentálne je v sledovaní, ako sa onkologické ochorenie bude ďalej vyvíjať. V dôsledku ožarovania u neho došlo k morfológickým zmenám v tvárovej časti hlavy, vypadnutiu zubov a rovnako aj k strate schopnosti tvorby slín v ústnej dutine, v dôsledku čoho musí prijímať väčšinu stravy v mixovanej forme a má sťaženú verbálnu komunikáciu. Poukazuje aj na ďalšie zdravotné komplikácie, ktoré nastali po rozhodnutí súdu prvého stupňa dňa 12.7.2018, keď v dôsledku problémov s upchávaním ciev bol lekárom špecialistom (kardiológom) na základe vyšetrenia zo dňa 18.7.2018 zaradený do zoznamu poistencov čakajúcich na poskytnutie plánovanej vysokošpecializovanej diagnostiky a liečby - operácie srdca, nakoľko nebolo možné spriechodnenie ciev až do srdca a je potrebný operačný zásah. Výkon trestu odňatia slobody by tak mohol priamo ohroziť nielen jeho zdravie, ale aj život. S uvedenými zdravotnými problémami je neoddeliteľne spojené aj pravidelné užívanie množstva rôznych liekov a pravidelné podrobovanie sa návštevám lekárov a absolvovanie pravidelných vyšetrení, z ktorých niektoré sú plánované v dôsledku čakacích lehôt aj niekoľko mesiacov vopred. Narušenie liečby výkonom trestu odňatia slobody by mu mohlo prívodiť ďalšie zhoršenie už aj tak dosť podlomeného zdravia.

Súdu prvého stupňa vytyka, že s predloženými lekárskymi správami sa nezaoberal, ani sa s nimi neoboznámil, resp. nerozhodol o tom, že ich ako dôkaz nevykoná (ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého uznesenia) a bez ďalšieho rozhodol o nariadení výkonu trestu odňatia slobody. Takýmto postupom súdu prvého stupňa bolo negatívne zasiahnuté do jeho práva na obhajobu, nakoľko ním navrhovanými dôkazmi sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal.

Nepopiera, že v skúšobnej dobe spáchal trestný čin, avšak pri tomto skutku nebola spôsobená žiadna škoda a vzhľadom na okolnosti skutku ani žiadne priame ohrozenie života alebo zdravia iných osôb, čím samozrejme nemá v úmysle zľahčovať svoje konanie. Zhoršený zdravotný stav mu v súčasnosti už ani fyzicky nedovoľuje viesť motorové vozidlo, čím je spoločnosť dostatočne chránená pred páchaním ďalšej trestnej činnosti z jeho strany, ak by podmienené odsúdenie bolo ponechané v platnosti a boli by mu uložené primerané povinnosti a obmedzenia. Vykonanie podmieneného trestu, s prípadne uloženými obmedzeniami alebo povinnosťami, spolu s jeho zdravotnými problémami je dostatočným potrestaním na naplnenie účelu ukladania trestov v trestnom konaní a na nápravu páchatel'a. Nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, pri zohľadnení všetkých okolností jeho prípadu, považuje za celkom neprimerané, nehumánne, vychádzajúce z nedostatočného zistenia všetkých rozhodujúcich skutočností.

Pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia poukazuje na § 50 ods. 4 Tr. poriadku, toto zákonné ustanovenie upravuje zaistenie nároku poškodeného, teda súd prvého stupňa pri rozhodovaní použil nesprávny právny predpis.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie alebo aby sám vo veci rozhodol tak, že podmienené odsúdenie ponechá v platnosti a súčasne mu uloží primerané povinnosti a obmedzenia.

K podanej sťažnosti odsúdený pripojil lekárske správy predložené súdu prvého stupňa ako príloha podania zo dňa 10.7.2018, podací lístok zo dňa 10.7.2018, preukazujúci doručenie týchto písomností súdu prvého stupňa, návrh na zaradenie do zoznamu poistencov čakajúcich na poskytnutie plánovanej zdravotnej starostlivosti zo dňa 18.7.2018, prepúšťaciu správu z Dolnooravskej NsP Dolný Kubín zo dňa 26.7.2018, prepúšťaciu správu z Univerzitnej nemocnice Martin zo dňa 17.7.2018.

Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytykané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného D. H. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené

aj to, či podmienene odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil uložené obmedzenia a povinnosti. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní.

Konajúci sudca prvostupňového súdu dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného D. H. v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Rozhodol vecne správne, keď vyslovil, že odsúdený D. H. sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, č.k. OT/10/2017-45 zo dňa 23.2.2017, právoplatným 23.2.2017 neosvedčil a nariadil výkon trestu odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. V odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, upravujúcich rozhodovanie o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozhodnutím prvostupňového súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. V súvislosti so sťažnostnou námietkou odsúdeného týkajúcou sa toho, že súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia nesprávne uviedol ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. por., ktoré upravuje úplne inú právnu problematiku zaistenia nároku poškodeného, krajský súd poznamenáva, že sa jedná o zrejmu chybu v písaní, nakoľko súd prvého stupňa následne správne cituje ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zákona (ako malo byť správne uvedené namiesto nesprávne uvedeného Tr. poriadku), v zmysle ktorého zákonného ustanovenia súd prvého stupňa vo veci správne a zákonne rozhodol o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia a nariadení výkonu trestu odňatia slobody.

Preskúmaním spisového materiálu dospel aj krajský súd k zhodnému záveru ako prvostupňový súd, že odsúdený D. H. v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia, určenej trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, č.k. OT/10/2017-45 zo dňa 23.2.2017, nevedol riadny život. Odsúdenému plynula skúšobná doba podmienene odsúdenia od 24.2.2017 do 24.2.2018 (v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 50 ods. 1 veta druhá Tr. zák., podľa ktorého skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku (trestného rozkazu). Odsúdený sa počas skúšobnej doby dňa 23.11.2017 dopustil ďalšej, a to dokonca rovnakej úmyselnej trestnej činnosti - prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorú bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 6T/4/2018-65 zo dňa 27.3.2018, právoplatným dňa 27.3.2018. Za spáchanie tejto ďalšej trestnej činnosti bol odsúdenému uložený úhrnný peňažný trest vo výmere 500,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 1 mesiac, za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti vodiča na dobu 5 rokov a 7 mesiacov. Nie je na mieste bagatelizácia spáchanej trestnej činnosti odsúdeným v odôvodnení sťažnosti v tom smere, že aj keď spáchal trestný čin, nikomu nespôsobil škodu a ani nikomu neublížil na zdraví. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že vodič vedúci motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu v množstve, ako to bolo v prípade odsúdeného, vážne ohrozuje iných účastníkov cestnej premávky a aj z uvedeného dôvodu je takéto protiprávne konanie normami trestného práva sankcionované ako trestný čin. Je len vecou šťastia, že odsúdený jazdou značne pod vplyvom alkoholu (a to dokonca opakovane, aj počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia), inému nespôsobil majetkovú škodu alebo ublíženie na zdraví, nič to však nemení na skutočnosti, že odsúdený takýmto nezodpovedným a protiprávnym konaním vážne ohrozoval iných účastníkov cestnej premávky a nie je na mieste bagatelizácia spáchanej trestnej činnosti odsúdeným.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno nesporne konštatovať, že odsúdený D. H. počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia nevyužil možnosť, ktorá mu podmienene odsúdením bola daná a zjavne v skúšobnej dobe nevedol riadny život. Odsúdený D. H., hoci dostal od súdu možnosť preukázať, že povedie riadny život, že dokáže rešpektovať právne predpisy tejto spoločnosti, hrubým spôsobom ignoroval túto možnosť a šancu a počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia sa dopustil ďalšej, a to dokonca aj rovnakej trestnej činnosti úmyselnej povahy, za ktorú bol aj právoplatne odsúdený. Z uvedeného je zrejmé, že podmienene odsúdením nebol u neho naplnený účel tohto inštitútu a za tejto situácie neprichádza do úvahy iné rozhodnutie ako o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia a o nariadení výkonu trestu odňatia slobody, ktorého výkon bol odsúdenému pôvodne podmienene odložený.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom krajský súd sťažnostné námietky odsúdeného vyhodnotil ako nedôvodné. Podstatným dôvodom, na ktorom odsúdený založil svoju sťažnosť, je jeho nepriaznivý

zdravotný stav po spáchaní skutku, ktorý ďalej pretrváva, o čom odsúdený do spisu doložil početné lekárske správy. V súvislosti s týmto odsúdeným uvádzaným sťažnostným dôvodom krajský súd zdôrazňuje, že takýto dôvod je irelevantným z hľadiska rozhodovania súdu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Pri rozhodovaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa skúmanie súdu v zmysle zákona zameriava výlučne na to, či odsúdený viedol alebo nevedol v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia riadny život a v prípade, ak súd zistí, že odsúdený riadny život nevedol, ďalej súd skúma závažnosť a povahu protiprávneho konania odsúdeného. Je nesporným, že pokiaľ odsúdený podmienené odsúdenie porušil spáchaním dvoch trestných činov úmyselnej povahy, z toho v jednom prípade sa dopustil rovnakej trestnej činnosti, pre akú mu plynula skúšobná doba podmieneného odsúdenia, neprichádza do úvahy iné rozhodnutie súdu ako rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému pôvodne podmienenčne odložený.

Ak odsúdený v písomne podanej sťažnosti súčasne žiadal, aby krajský súd rozhodol o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti, predĺžil mu skúšobnú dobu a uložil mu primerané povinnosti a obmedzenia, v tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že z dôvodu uplynutia skúšobnej doby takéto rozhodnutie už do úvahy neprichádza a bolo by v rozpore tak so zákonom, ako aj ustálenou súdnou praxou. Krajský súd považuje za potrebné poznamenať, že ak by aj skúšobná doba uplynutá nebola, u odsúdeného by neprichádzalo do úvahy ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti, a to ani za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení. Takéto rozhodnutie súdu o ponechaní podmieneného odsúdenia v platnosti prichádza do úvahy len výnimočne, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu. V danom prípade však neexistujú žiadne také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti. Odsúdený totiž podmienené odsúdenie porušil spáchaním rovnakej trestnej činnosti úmyselnej povahy, teda odsúdený nepreukázal, že uloženie trestu na slobode bude dostatočným pre jeho prevýchovu a nápravu. Po spáchaní skutku existujúci nepriaznivý zdravotný stav odsúdeného nemožno považovať za zákonný dôvod pre ponechanie podmieneného odsúdenia v platnosti, nakoľko odsúdený ďalšiu trestnú činnosť počas plynutia skúšobnej doby nespáchal následkom nepriaznivého zdravotného stavu.

Súd prvého stupňa tiež postupoval správne a v súlade so zákonom, keď o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia rozhodol počas zákonom stanovenej lehoty (§ 50 ods. 4 Tr. zák.), t.j. do jedného roka od uplynutia skúšobnej doby (do 24.2.2019).

Rovnako tak správne a v súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa, keď za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. odsúdeného D. H. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko odsúdený D. H. v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na záver nadriadený súd uvádza, že odsúdený v sťažnosti neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod na iné ako napadnuté rozhodnutie. Sťažnostné námietky odsúdeného bolo potrebné vyhodnotiť ako nedôvodné. Nepriaznivý zdravotný stav odsúdeného nebráni rozhodnutiu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadení výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko v danom prípade bolo vykonaným dokazovaním bezpečne zistené, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby nevedol riadny život. Situácie, keď osoba následkom nepriaznivého zdravotného stavu nie je schopná vykonať, resp. vykonávať právoplatne uložený trest odňatia slobody rieši zákon tým spôsobom, že za splnenia zákonných podmienok podľa § 409 ods. 1 Tr. por. môže byť odsúdenému výkon trestu odňatia slobody rozhodnutím súdu odložený alebo podľa § 413 ods. 2 Tr. por. súd môže rozhodnúť o upustení od výkonu trestu odňatia slobody.

Rovnako ako nedôvodnú bolo potrebné vyhodnotiť aj sťažnostnú námietku odsúdeného týkajúcu sa procesného postupu súdu prvého stupňa, keď podľa názoru odsúdeného tento v rámci vykonávania dokazovania na verejnom zasadnutí nevykonal ním navrhovaný dôkaz oboznámením lekárskeho správy, resp. nerozhodol o odmietnutí tohto dôkazného návrhu. Preskúmaním spisového materiálu nadriadený súd zistil, že pred termínom verejného zasadnutia dňa 11.7.2018 bolo Okresnému súdu Námestovo doručené písomné podanie odsúdeného zo dňa 10.7.2018, ktoré sa nachádza na č.l. 78 spisu a ktorého prílohou sú odsúdeným uvádzané lekárske správy. Aj keď odsúdený k podaniu pripojil lekárske správy,

z obsahu podania nevyplýva žiadosť odsúdeného o oboznámenie lekárskeho správ ako dôkazov na verejnom zasadnutí, teda z podania nie je zrejmé, že odsúdený lekárske správy predkladá za účelom ich oboznámenia ako listinného dôkazu na verejnom zasadnutí. Navyše verejné zasadnutie v tejto veci bolo dňa 12.7.2018 na Okresnom súde Námestovo konané za osobnej prítomnosti odsúdeného. Odsúdený ani na konanom verejnom zasadnutí nenavrhol lekárske správy oboznámiť ako dôkaz. Dokonca samosudkyňa zisťovala, či strany nemajú návrh na doplnenie dokazovania a odsúdený ani na uvedené nereagoval a nežiadal doplniť dokazovanie prečítaním lekárskeho správ. V súvislosti s vykonávaním dokazovania na verejnom zasadnutí pred okresným súdom teda nebolo zistené porušenie práva odsúdeného na obhajobu, ako to odsúdený tvrdí v podanej sťažnosti. S predmetnými lekárskeho správami predloženými odsúdeným sa nadriadený súd oboznámil v rámci tohto sťažnostného konania.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.